

San Frangisk u s-Sultan

*Il-prezenza Frangiskana fl-Orjent
Jikteb P. Noel Muscat ofm*

Franġiskani fl-Art Imqaddsa

Il-bidu tal-preżenza Franġiskana fl-Orjent (1)

San Franġisk mar iżur il-Postijiet Qaddisa?

Id-dokumenti li jixhud li San Franġisk talab lis-Sultan ta' l-Eġittu Malek-al-Kamil xi permess, jew *signaculum*, biex ikun jiġi jidher imur bil-libertà ħalli jżur il-Postijiet Qaddisa tal-Palestina, huma kollha tardivi. Dak iż-żmien is-santwarji tal-fidwa kienu kollha f'i-dejn id-dinastija Ayyubida ta' l-Eġittu.

L-ewwel xhieda miktuba jagħtihielna Angelo Clareno, fil-*Chronica seu Historia septem tribulationum Ordinis Minorum*, miktuba fl-1323-1325. Skond Clareno is-Sultan ħallu lil Franġisku u lill-patrijet tiegħi jmorru liberament fil-Qabar ta' Kristu mingħajr ma ġihallu t-tribut li l-Insara kollha kellhom iħallsu lill-Misilmin biex jidħlu fihom. Storikament dan il-fatt ma nistgħux nippuraww għal diversi raġunijiet. Il-waqfien mill-ġlied li kien ġie deċiż bejn l-Imperatur Federiku II u s-Sultan Malek-al-Kamil fl-1229 ma kienx għadu jorbot fl-1220. Kien biss mill-1229 'il quddiem, li l-Imperatur Federiku II kiseb bid-diplomazija dak li l-kruċjati ma kienu qatt kisbu bil-forza. Wara l-1229, u sa l-1241, l-Insara, u għalhekk anke l-patrijet Franġiskani, setgħu jmorru pellegrinaj ġi-ġerusalem, u hemmhekk nafu li fl-1229 kien hemm l-ewwel kunvent čkejken tal-patrijet qrib il-post li llum ifakk il-ħames stazzjoni tal-Via Crucis. Mela, għalkemm nafu li fra Elija u l-patrijet kienu diġġa preżenti fl-Art Imqaddsa sa mill-1217, l-aktar fil-belt ta' Akri, għall-belt ta' Ĝerusalem irridu nistennew l-1229, jiġifieri tliet snin wara li miet San Franġisk. Jiġifieri, id-dokumenti li ġiħdu li San Franġisk żar il-Postijiet Qaddisa f'gerusalem, u forsi Betleħem, irridu nifluhom sewwa fil-kuntest ta' dak li l-istorja taf biż-żgur. Fl-1229 kien possibbli li l-patrijet jgħixu Ĝerusalem, imma mhux fl-1220. Imma dak li l-aktar jinteressana hu li kien hemm projbizzjoni assoluta, imqawwija minn skomunika papali, għal min fost l-Insara jazzarda jmur fil-Postijiet Qaddisa li kienu f'idejn l-“infidili”. Ma nistgħux nifhmu

kif Franġisku, kieku kien jaġi b'din il-projekti, seta' qatt imur kontra x-xewqa tal-Papa.

Fi studju ta' Giulio Basetti-Sani ("San Francesco è incorso nella scomunica? Una bolla di Onorio III ed il supposto pellegrinaggio del Santo a Gerusalemme", in *Archivum Franciscanum Historicum* 65 (1972) 3-19), naraw li immedjatamente wara l-elezzjoni tiegħi fl-1216, Onorju III kompli l-programm ta' Innoċenzo III li kien ħabbar il-ħames kruċjata waqt il-Koncilio Lateran IV fl-1215. Fl-istess jum ta' l-inkoronzazzjoni tiegħi f'Perugia, fil-25 ta' Lulju 1216, Onorju III kiteb lil Jean de Brienne, re ta' Ĝerusalem, biex jaġħi l-appoġġ tiegħi għall-kruċjata. Sena wara, fl-24 ta' Lulju 1217, Onorju III kiteb Bulla li indirizzaha lill-arcisqof ta' Genova u lill-kardinal legat Pelagio Galvan, isqof ta' Albano, li hu kien għadu kif ġiħi kmandant suprem tal-kruċjata. F'dan id-dokument il-Papa jiddikkjara espressament il-projekti tiegħi għal dawk kollha li jieħdu sehem fil-kruċjata biex ma jmorru pellegrinaj ġej lejn il-Qabar ta' Kristu: «Minn naħha tagħna niddikjaraw li jidħol fi skomunika min, fost il-kruċjati kollha, jazzarda jżur il-Qabar tal-Mulej, għaliex l-ebda Kristian

Il-Franġiskani fl-Art Imqaddsa

ma jista' jmur hemm mingħajr ma jħallas it-tribut lis-Saraċini». Fil-fatt, f'dak iż-żmien, il-knisja tas-Santu Sepulkru f'Gerusalem kienet magħluqa u mingħajr ufficjatura, u l-pellegrini setgħu jidħlu biss fiha għal ftit mumenti wara li jħallsu t-tribut. Il-Papa ma riedx iħaxxa bwiet l-“infidili” bil-flus tal-pellegrini insara! Għal dawn ir-ragunijiet l-istudjuż Basetti-Sani ma jaħsibx li hu possibbli li Franġisku seta’ żar il-Postijiet Qaddisa fl-1219-1220:

«It-teżi ta’ Patri Golubovich, aċċettata kważi minn kulħadd, li San Franġisk baqa’ fl-Orient għal sena shiħa, mhixiex ibbażata fuq l-ebda dokument antik, imma biss fuq l’Estoire de Eracles... Il-fatt li Angelo Clareno kien fl-Orient, fl-Armenja (1290-1293), fejn kellu isofri ħafna mill-patrijiet ħutu, u li mbagħad għaddha fil-Greċċa, jista’ jispjega l-origini ta’ l-informazzjoni li hu jagħtina dwar il-pellegrinaġġ li l-qaddis suppost li għamel f’Gerusalem... Il-vjaġġ tal-qaddis allura jidher fl-idejal komuni għall-insara kollha: il-pellegrinaġġ lejn is-Santu Sepulkru. Bdew jimmaġinaw lil San Franġisk li jmur fl-Orient biex hu wkoll jagħmel il-pellegrinaġġ lejn Gerusalem. Hu f’dan il-kuntest storiku u psikoloġiku li nifhmu dik iċ-ċerta insistenza li Clareno juri biex jispikka fatt ta’ pura fantasija, li l-ebda wieħed mill-bijografi tal-qaddis qatt ma irrefera għalihi... Kien wara li s-Santa Sede fl-1342 ġalliet ufficjalment f’idejn il-Patrijiet Minuri l-“Kustodja tal-Qabar ta’ Kristu”, meta l-Knisja ma kienetx għadha thabbel rasha mill-evanġelizzazzjoni tal-Misilmin, li kien faċli li l-patrijiet jimmaġinaw

lill-Missier serafiku tagħihom jibgħathom fl-Orient biex iżommu bil-qima il-Postijiet Qaddisa... F'dan l-iżvilupp mogħti miċ-ċirku stanzi storiċi, li fih il-patrijiet kienu kważi insew il-programm tar-Regola ta’ l-1221 dwar ix-xhieda li jridu jagħtu fid-dinja Musulmana, li huma bdew joħolqu x-xbieha tal-Missier tagħihom “pellegrin fil-Postijiet Qaddisa”, u kienu jemmnu li setgħu jsibu fiż-żjara lejn il-Qabar ta’ Kristu” l-motiv ewljeni tal-vjaġġ tiegħu fl-Orient. Hekk bdiet tifforu ruħha l-leġġenda pija».

Hemm xhieda oħra, din id-darba aktar dgħajfa, li ġejja mill-Actus Beati Francisci et Sociorum eius, li inkiteb fil-perjodu 1327-1337 minn fra Ugolino Boniscambi di Monte Santa Maria (Montegiorgio), fil-kapitlu 27. F'din ix-xhieda jingħad sempliċement li s-Sultan ta l-permess lil Franġisku u lill-patrijiet tiegħu biex jippriedkaw liberament fis-saltna tiegħu, u bħala prova ta’ dan tah signaculum jew firman irjali. Fi kliem ieħor, jiġi affermat li Franġisku seta’ liberamente jivva jaġġa fit-territorji Musulmani, inkluża l-Art Imqaddsa, imma xorta waħda ma jingħad xejn dwar xi vjaġġ lejn il-Postijiet Qaddisa.

Dawn ix-xhieda rajna li huma tardivi. Jolqotna l-fatt li l-ewwel xhieda dokumentarji fil-Fonti Franġiskani ma jgħidu assolutament xejn dwar żjara ta’ Franġisku fil-Postijiet Qaddisa, u lanqas meta jitkellmu mill-fatti li ġraw fi Greccio u La Verna, li tant huma naturalment marbutin mal-misteru ta’ Betlehem u ma’ dak tal-Kalvarju. Li San Franġisk mar fis-Sirja, jiġifieri fit-territorji li l-kruċjati kien għad kellhom f’idejhom fil-Palestina, wara li hu telaq minn Damietta, x’aktarxi li hu possibbli, imma ħadd ma jista’ jkun ja f-eżattament għal kemm żmien dam hemmhekk qabel ma kellu jerġa’ lura malajr fl-Italijs, imsejja b’urgenza għaliex kien hemm diżordni fl-Ordni, htija taż-żewġ vigarji Matteo da Narni u Gregorio da Napoli.

Giordano da Giano, fil-Kronaka tiegħu, li hi xhieda prezzu ja fuq il-ġrajjiż tal-bidu ta’ l-Ordni, wara li jitkellem dwar iż-żjara ta’ Franġisku għand is-Sultan (par. 10), ikompli:

«Meta ried jaqsam il-boħar fil-kumpanija tal-beat Pietro Cattani, li kien espert u mgħalleml fil-liġi, l-imqaddes Franġisku kien ħalla warajh żewġ vigarji: fra Matteo da Narni u fra Gregorio da Napoli... L-imqaddes Franġisku, wara li ħa miegħu lil fra Elija, lil fra Pietro Cattani u lil fra Cesario, dak li fra Elija, bħala ministru tas-Sirja, kien laqgħu fl-

Ordni...u patrijet oħrajin, reja' lura fl-Italja».

Kollox ġara b'ħafna għaqgħla, u forsi nistgħu anke niddefendu t-teżi ta' dawk li ja-ffermaw li l-vjaġġ tar-ritorn fl-Italja seħħi lejn tmiem Settembru 1219, jiġifieri qabel il-waqgħha ta' Damietta, u li allura Franġisku il-taqqa' mas-Sultan matul il-perjodu qasir ta' waqfien mill-ġlied bejn id-29 ta' Awissu u s-26 ta' Settembru 1219. Il-vjaġġ tar-ritorn għaddieh mit-territorji tar-Repubblika ta' Venezja tul l-Adriatiku, jiġifieri Candia (Kreta), il-Grecja, l-Albanija, id-Dalmazja, u l-wasla fl-Isola del Deserto ta' Venezja.

Id-djalogu ta' Franġisku ma' l-Islam: storja possibbi

Il-kuntest storiku li fih twieldet il-ħames kruċjata, qabel, matul u wara l-Konċilju Lateran IV, hu importanti biex nifhmu l-urgenza li ħass Franġisku biex imur fl-artijiet ta' l-“infidili”. Innoċenz III kien bagħat l-ittra *Vineam Domini* f'April 1213, li fiha ħabbar il-Konċilju Lateran IV. Fl-istess xahar ippubblika l-ittra enċiklikha *Quia maior*, biex jagħti bidu ghall-ħames kruċjata, li kienet programmata għas-snin 1217-1221. Innoċenz III kien talab għal “tregua di Dio” bejn il-prinċpijiet kristiani ta' l-Ewropa, biex jikkonvicihom jieqfu mill-ġlied bejniethom u jiġbru l-forzi u l-mezzi meħtieġa ħalli jerġgħu jieħdu f'idhom il-Qabar ta' Kristu, li kien intilef għall-Insara wara l-waqgħha tar-Renju Latin ta' Ĝerusalem, li seħħet fit-2 ta' Ottubru 1187, meta Ĝerusalem waqgħet f'idejn Saladin. Bi-ittra *Pium et sanctum propositum*, Innoċenz III organizza l-predikazzjoni tal-kruċjata, li wara l-mewt tiegħu f'Perugia fis-16 ta' Lulju 1216, tkompliex mill-Kardinal Ugolino u minn bned-min magħrufin bħal Jacques de Vitry.

Hu f'dan il-kuntest storiku li rridu nqiegħdu mhux biss l-inizjattiva originali ta' Franġisku ta' Assisi li jmur fl-Orrient, imma wkoll nistudjaw id-dokumentazzjoni frangiskana li għandha x'taqsam mal-vokazzjoni ta' l-ħażwa li jmorrū fost is-Saraċini. Id-dokument ufficjali hu l-kapitlu 12 tar-Regola Bullata tal-Patrijet Minuri, approvata minn Onorju III fid-29 ta' Novembru 1223, li hi l-ewwel regola li storikament fiha kapitlu fuq il-missjoni fost il-ġnus. Din kienet tweġiba prattika għall-bżonnijiet li kienu twieldu fl-Ordni, wara li dan skopra s-sejħha tiegħu li iżkun Ordni missjunarju. Fl-istess hin iżda, irridu ngħidu minn issa li din ir-Regola

Bullata inkibet sentejn wara dokument ieħor li għandu deskrizzjoni aktar dettaljata dwar il-missjoni fost is-Saraċini. Dan hu r-Regola mhux Bullata ta' l-1221, fil-kapitlu 16. Nagħmlu mela eżami qasir tal-kapitlu 12 tar-Regola Bullata, biex imbagħad niġbdxi xi konklużjoni mir-riflessjonijiet bl-għajnejha tal-kliem tar-Regola ta' l-1221.

«Dawk l-ħażwa, li imnebbha minn Alla, jridu jmorrū fost is-Saraċini u infidili oħra, għandhom jitħolbu l-permess li jagħmlu dan minn għand il-ministri provinċjali tagħhom. Iżda l-ministri ma għandhomx jagħtu dan il-permess, jekk mhux lil dawk li jaraw li huma tajebi biex jintbagħtu» (Regola Bullata, kap. 12).

Martino Conti OFM, fl-istudju tiegħu fuq ir-Regola Franġiskana (*// Codice di Comunione dei Frati Minori*, Pontificium Athenaeum Antonianum, Roma 1999, 389), iġhid:

«Nistgħu inqisuhha bħala certezza li l-ideja missjunarja, li biha hi ispirata r-Regola, kienet digħi preżenti fl-għażla vokazzjoni ta' San Franġisk u ta' l-ewwel aħwa, li kienu ingħaqdu miegħu fil-missjoni ta' paċi, u kienet ukoll inku luża fil-mandat ta' predikazzjoni tal-penitenza li l-Ordni kien irċieva mingħand Innoċenz III fl-1209-10».

Fil-kliem tar-Regola, Franġisku jitkellem minn dawk li jmorrū “fost is-Saraċini u infidili oħra”. Hu importanti ninnotaw li s-Saraċini jew Musulmani jokkupaw post rilevant. Jekk dan seħħi minn minħabba l-kuntest storiku li fih kien qiegħed jikteb San Franġisk, jiġifieri dak

tal-ġlied armata kontra l-Islam biex l-Insara jerġġi jirbħu l-Qabar ta' Kristu (bir-raġunijiet storici l-oħra rajn kollha marbutin ma' dan), nistgħu ngħidu li jibqa' attwali illum aktar minn qatt qabel, f'dinja li qed tiġi quddiem il-problema taħraq tar-radikalizmu jew fundamentaliżmu, li hu partikolarment evidenti fid-dinja Islamika.

Franġisku jinsisti fuq l-ispirazzjoni divina li trid iċċaqlaq lill-patri li jitlob l-ubbidjenza biex imur fil-missjoni. Mill-esperienza tiegħi, hu kien iħossu msejjah mill-Mulej biex iwassal l-Evanġelu mhux biss lill-insara, imma anke lil dawk li kienu meqjusin bħala “infidili”. Fil-fatt, il-kapitlu 12 tar-Regola Bullata jinsisti fuq żewġ elementi fundamentali tal-karizma missjunari ta' l-Ordn, jiġiferi, l-vokazzjoni missjunari, li hi frott ta' l-ispirazzjoni divina, u l-missjoni vera u propria, li tingħata mill-ministri u l-qaddejja tal-fraternità, bħala rap-rezantanti ta' l-għaqda mal-Knisja fi ħdan l-Ordn.

Il-metodoloġija missjunarija Franġiskana tintwera mhux biss bl-eżempju ta' Franġisku li jmur jiľtaqqa' mas-Sultan, imma wkoll minn dawk li l-Qaddis jikteb fir-Regola ta' l-1221, li tiddedka l-kapitlu 16 għall-missjunariji fost il-Misilmin. Hu l-ewwel riferiment għall-missjoni fost il-ġnus ta' l-Ordnī Franġiskan:

«Kull min mill-aħwa īkun jixtieq imur missjunari qalb is-Saračini u nies oħra jain li ma jemmnux, ha jmur wara li īkun qala' l-permess tal-ministru u l-qaddej tiegħi. U l-ministru, il-permess għandu jaġħi hulhom bla ma

joqgħod iħaqqaqha magħhom jekk jara li huma denji li jintbagħtu għal din il-missjoni. Hu jkollu ġurnata jaġħti kont lill-Mulej jekk f'dil-ħaġa, u fi ħwejjeġ oħra wkoll, ma jīmxib bid-dehen kif għandu jīmxi.

«L-akħwa, imbagħad, li jmorru għall-missjoni, jistgħu ġiġi ruħhom ma' dawk in-nies b'żewġ modi. L-ewwel mod hu dan, li jaħarbu kull tilwim u diskussionijiet fiergħa bejniethom, u joqogħdu għal kull krejatura umana għall-imħabba ta' Alla; jistqarru wkoll bid-dieher li huma nsara. Il-mod l-ieħor huwa dan, li meta jaraw li jogħiġo lill-Mulej, ixandru l-Kelma ta' Alla biex dawk li jisimgħuhom jemmnu f'Alla li ġista' kollox, il-Missier u l-İben u l-Ispirtu s-Santu, ħallieq ta' kollox, u fl-İben, Feddej u Salvatur, u jistgħammd u jsiru nsara, għax min ma jitweli d-id-did mill-ilma u l-Ispirtu s-Santu ma jistax jidħol fis-Saltna ta' Alla».

Il-kontenut tejoloġiku-spiritwali tal-kapitlu 16 tar-Regola mhux Bullata jooffrila ċ-ċavetta biex nifhemu l-metodu franġiskan ta' evanġelizzazzjoni lill-popli, u partikularment fid-dinja Islamika. Jidħirli li l-metodoloġija ta' Franġisku hi waħda dejjiema. Ilkoll aħna konxji li l-evanġelizzazzjoni li timmira lej il-konverżjoni tad-din ja Islamika skond il-metodu klassiku tal-kelma hi destinata għal falliment, u sfortunatament iġgib ukoll magħha l-ebusija tal-pożżizzjoni jiet fundamentalisti anti-kristiani. Kienet digħi indikazzjoni ta' dizastru fi żmien San Franġisk, meta l-kruċċiati kienu espressjoni ta' fundamentaliżmu kristjan kontra l-Evanġelu, li kien iservi biss biex ikabbar il-mibgheda u l-vjolenza. Ma rridux ġertament nagħħu ġudizzju fuq il-kruċċiati barra mill-kuntest storiku li fiex twieldu, imma l-valuri ta' l-Evanġelu ma jafux b'kundizzjoni storiċi.

X'għamel San Franġisk biex jara li d-djalogu mas-Sultan, l-akbar rappreżentant ta' l-ġħadu “infidil”, ikun possibbi? Ir-Regola mhux Bullata tagħtina tweġiġba. Franġisku ma għamilx diskussionijiet ta' kwestjonijiet: fi kliem ieħor, ma marx għand is-Sultan biex jid-diskuti jew jikkummenta fuq kwestjonijiet tejloġi. Rajna mill-għejjen l-aktar qodma li dan ma ġarax. Huma biss l-għejjen l-aktar tardivi li jitkellu minn diskussionijiet tejloġi fuq il-fil tad-diskors apologetiku kontra l-“infidil”. Franġisku ma kienx lanqas kapaċi li jaġħmel dan, għaliex hu kien iqis lili nnifsu “sempliċi u bla skola”. Hu kien biss kapaċi li jaġħti l-awgurju tal-paċċi li r-religionijiet kollha “tal-

Ktieb”, Ihudija, kristjana u musulmana, jistgħu jifdmu tajjeb ħafna. Hu mar għand is-Sultan bir-rispett lejn l-awtorită̄ civili u reliġjuža tiegħu. Fl-ispirtu tar-Regola, hu sar suddit u ubbidjenti għal kull krejatura umana. Ma riedx jidher superjuri, u għalhekk, differenti. Il-minorità tiegħu saret is-sigriet tas-suċċess veru tiegħu quddiem Malek-al-Kamil, li ma kienx jikkonsisti filli hu jikkonverti għall-kristjanizmu, imma li jaġħmel minnu, li kien l-akbar għadu ta’ l-Insara, il-ħabib personali tiegħu. Il-fonti jixhdulna li s-Sultan baqa’ impressionat mill-faqar ta’ Franġisku u mid-distakk tiegħu mill-ġid materjalji. Ta’ Musulman tajjeb li kien, hu kellu stima lejn il-valur ta’ l-ghotxi ta’ karită̄ kif ukoll lejn ir-rispett li wieħed għandu jkollu lejn il-bniedem ta’ Alla. Fl-akħħarnett, Franġisku stqarr, bis-sempliċità u l-umiltà, li kien Nisrani, jiġifieri, dixxipu ta’ Ĝesu ta’ Nazaret, l-imsallab. Hu ma ċedieħ għal sinkretiżmu, ma qaqħadxi iħallat flimkien ir-reliġjonijiet biex ikollu minimu ta’ suċċess fl-isforz tiegħu li jiddjaloga ma’ min kien divers. Hu baqa’ fidil mal-Mulej tiegħu, mingħajr ma impona l-fidi tiegħu.

Kien f'mument ieħor, jiġifieri, wara li wera dawn il-kwalitajiet li huma mill-aktar kristjani, li l-ebda Musulman ma jistax ma japprez-zahomx, li Franġisku seta’ jitkellem dwar Kristu, lben Alla. F'dan l-isforz ta’ evangeliżazzjoni mill-aktar professionali, certament ma kellux ħafna suċċess. Minkejja dan, irri-du nifħmu li ġadd ma kien se jagħti widen għal Franġisku kieku qabel ma kienx wera l-kwalitajiet meħtieġa biex jibni djalogu. Nahseb li, il-fatt stess tas-Sultan li jisma’ lil Franġisku, kien forsi l-akħħar okkażjoni li fih Musulman infetaħ għall-messaġġ Nisrani b'in-nizjattiva propria.

Aħna l-Franġiskani fortunati li għandna tradizzjoni rikka ħafna ta’ kontenuti fir-relażżjoni bejn il-Kristjanizmu u l-Islam. Xi ġadd jiġi jista’ jogżejjonta li l-“infidili” kien dawk li qatlu l-akbar numru ta’ martri Franġiskani mill-bidunett ta’ l-Ordni. Dan jiġi jkun anke veru, imma jekk inharsu lejn l-istorja mill-punt li kien ħares lejha Franġisku wara li kien sema’ bil-martirju ta’ fra Berardu u shabu fil-Marokk fl-1220, allura inkunu nistgħu ngħidu miegħu: «Issa nista’ tassew ngħid li għandi ħames patrijiet minuri».

Tul tmien sekli ta’ storja, il-Franġiskani kienu dejjem minn quddiemnett fid-djalogu bejn ir-reliġjonijiet mad-din ja Islamika. Ix-xhieda tal-martirju ġiet imsaħħha bl-isforz

sincier li jmorru jiultaqqi ma’ l-“infidili” u jkell-muhom dwar Kristu u l-Evangelju tiegħu, filwaqt li jfittu punti ta’ kuntatt fuq valuri komuni. L-ewwel martri ta’ l-Ordni f’Marrakesh fil-Marokk (16 ta’ Jannar 1220), Bernardu u shabu, il-martri ta’ Ceuta fil-Marokk (122), Danjel u shabu, l-ewwel martri ta’ l-Art Imqaddsa, maqtulin f’Čerusalem fl-1391, Nikola Tavelic u shabu, id-doctor illuminatus, Ramon Llull, maqtul f’Bugie, fl-Afrika ta’ fuq id-29 ta’ Ġunju 1315, meta kellu ‘l fuq minn tmenin sena, wara ħajja shiħa mogħiġi għad-djalogu mad-din ja Islamika, huma kollha eżempji mill-aktar magħrufin ta’ l-isforz ta’ relazzjoni inter-reliġjuža li l-Ordni Franġiskan ha fil-konfront ta’ l-“infidili”. Il-metodu ta’ djalogu bejn ir-reliġjonijiet mhux dejjem sar skond kriterji evangeliċi fis-sens attwali tal-kelma. Imma, ma nistgħux niċħdu l-kuraġġ ta’ dawn il-persuna ggħi li jiġi wiċċ imb-wiċċ ma’ l-istida tat-thabbira bħala frott ta’ xhieda ta’ ħajja kristjana fl-artijiet ta’ dawk li kienu magħrufin bħala “infidili”.

Ma nistgħux ma nitkellmūx dwar ir-relazzjoni ta’ Franġisku ma’ l-Islam mingħajr ma nagħmlu riferiment għall-preżenza ta’ sekli shah tal-patrijiet fil-Lvant nofsani, f’dik li hi magħrufa bħala l-Kustodja Franġiskana ta’ l-Art Imqaddsa. Il-patrijiet ilhom preżenti fl-Ortent sa mill-1217, meta fil-Kapitlu ta’ Ghid il-Hamsin, intbagħtu l-ewwel missjunari fl-artijiet ta’ oltremare. Wieħed mill-ewleni li marru fost is-Saračini kien fra Elija, li sar Ministru Provinċjal tas-Sirja. Wara l-waqfien mill-ġlied li Federiku II ta’ Svevia

Il-Franġiskani fl-Art Imqaddsa

ikkonkluda ma' Malek-al-Kamil fl-1229, insibu l-ewwel kunvent tal-patrijiet fil-belt il-qadis ta' Ģerusalem, qrib il-ħames stazzjon tal-Via Crucis. Minn dak il-mument, għalkemm mhux mingħajr diffikultajiet kbar, u perjodi ta' persekuzzjoni feroċi kontra l-“latini”, jew il-Patrijiet Minuri, li kien assoċjati mal-qawwiet tal-punent minn fejn kienu jiġu l-kruċjati, ulied San Franġisk qatt ma abbandunaw ix-xhieda ta' l-Evanġelju fl-artijiet tas-Saraċini, l-istess artijiet li tqaddsu bid-demm ta' Kristu.

Fl-1272 is-Sultan Bibars ta' l-permess lill-patrijiet biex iġħixu fiċ-Ċenaklu fuq il-Għolja ta' Sijon. Fl-1309 il-patrijiet kienu prezenti fil-Qabar ta' Kristu u f'Betlehem. Fl-1335 ir-re Roberto d'Angiò u martu, Sancia di Maiorca, xraw iċ-Ċenaklu lill-patrijiet, li allura sar il-kunvent ewljeni tal-preżenza tagħhom fl-Art Imqaddsa. Il-Papa Klement VI, bil-Bulli pontifici *Gratias agimus u Nuper charissimae* ta' l-1342, iddiċċiara lill-Patrijiet Minuri bħala l-kustodji uffiċċiali ta' l-Art Imqaddsa f'isem il-Knisja Rumana.

Din il-ħarsa qasira fl-istorja tal-preżenza Franġiskana fl-Ortent hi prova tal-fedeltà tagħna l-patrijiet għall-mandat li nkunu xhieda ta' Kristu “fost is-Saraċini u infidili oħra”. Hi sinjal li d-djalogu bejn ir-religjonijiet ma' l-Islam, għalkemm b'diffikultajiet kbar, hu rejaltà possibbli anke fid-dinja tallum. Irrudu naħsbu kif nibnu dan id-djalogu mhux biss bħala frott ta' mandat biex “immorru” fil-misjoni fil-pajjiżi Islamiċi, imma anke bħala mod kif nilqgħu lil tant persuni li jiġu mill-Islam fl-

Ewropa, kemm bħala komunitajiet Islamiċi digħi stabiliti, kif ukoll meta naffaċċjaw il-problema ta' l-immigrazzjoni klandestina li tinterraressa b'mod partikulari l-baħar Meditarran, għaliex tiġi partikularment mill-pajjiżi ta' l-Afrika ta' fuq.

Il-fenomenu ta' l-Islam li jinvadi l-Ewropa u d-dinja tal-punent b'intenzjoni speċifika li “jikkonvertih” mill-“perversjonijiet morali” tiegħu hu rejaltà li ma nistgħux nittrasku rawha. L-effett tal-fundamentalizmu Islamiku fuq il-pjan politiku, demografiku, idejoloġiku, religiuż, hu għajnej ta' thassib serju għal kulħadd. Ċertament iqajjem rabja l-attegġġiment ostili ta' xi kurrenti ta' hsieb Islamiku li jeskludu bla ebda diskussioni l-preżenza u x-xhieda kristjana fil-pajjiżi Musulmani, filwaqt li jipponu d-dritt li jxerrdu l-Islam fil-pajjiżi Insara bħala dritt fundamentali ta' libertà ta' espressjoni religiuża. Jista' jkun hemm saħansitra t-tentazzjoni li wieħed jeskludi mid-dinja tiegħu lil min ma jridx jaċi bi drittijiet fundamentali ta' demokrazija, jekk mhux ukoll min juža t-terrur biex jiddefendi l-idejet tiegħu u l-istil ta' ħajja tiegħu. Imma forsi Franġisku jista' jkun ta' għajjnuna għalina fil-pastorali tagħna li nibdew metodu ġdid. Kien l-eżempju tad-distakk u tal-libertà interjuri tiegħu li ikkonvinċċa lis-Sultan rigward l-intenzjonijiet tajbin tiegħu. Franġisku mar bi spiritu ta' sottomissioni ġeneruà “lejn kull krejatura umana”, hu ta' widen għal min kien differenti, u irrispetta d-diversità tiegħu. Is-sigriet tas-suċċess li nixtiequ fir-relazzjoni ta' bejn il-Kristjanu u l-Islam, ikun ir-rizultat ta' konvizzjoni li tagħmel separazzjoni čara bejn l-istil ta' ħajja tad-dinja oċċidentalali u l-istil ta' ħajja kristjan, bl-istess mod li Franġisku fired b'mod ċar minn xulxin l-istil ta' ħajja tal-kruċjati u dak ta' Kristu u l-Evanġelju tiegħu.

Bi spiritu profetiku u kuraġġuż, il-komunitajiet reliġjużi u parrokkjali tagħna, barra mill-ġisru aktar lesti li jifthu l-bibien tagħhom fil-konfront tal-Musulmani li llum iġħixu fostna f'numri dejjem aktar jiżdiedu, jistgħu ukoll isiru sinjal ta' kuntradizzjoni mad-dinja oċċidentalali li trid “tiggħallid” lil kulħadd taħt l-istess “slogan” idejoloġiku, li , fl-aħħar mill-aħħar, hu imbiegħed ħafna mill-Evanġelju.

Il-maġisteru reċenti tal-Knisja, ibda mid-digriet *Ad Gentes* tal-Konċilju Vatikan II, u mid-diversi diskorsi ta' Pawlu VI u ġwanni Pawlu II, u fuq kolloks fil-kuntest ta' l-inizjattiva tal-jiem ta' talb għall-paċi fid-dinja li saru

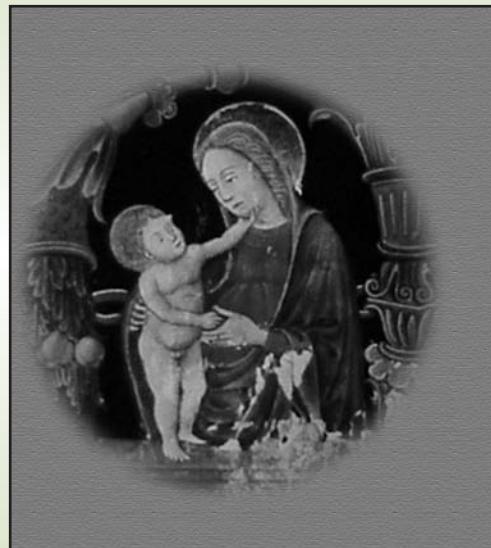
f'Assisi bis-sehem ta' l-ogħla esponenti tar-relijonijiet, huma kollha indikazzjonijiet ta' mod ġdid kif aħna l-Insara qed naħsbu u naġixxu. Hu importanti li niġbru d-differenza ta' l-ieħor mhux bħala element ta' firda, imma bħala dehra ta' l-Ispru li jaħdem ukoll barra mil-limiti tar-rivelazzjoni kif aħna nafuha. Dawn iż-żerriegħat tal-Kelma preżenti fir-relijonijiet l-oħrajn, mħumiex okkażjoni ta' sinkretiżmu, fejn kull twemmin isir l-istess, imma jridu jqajjimu r-rispett li aħna għandna jkollna lejn l-oħrajn.

Fil-każ tar-relazzjonijiet tagħna mad-dinja Islamika, irridu nifħmu l-veritā mhux bħala rejalta magħluqa fija nnifisha u li tintlaħaq biss f'biċċa minnha mill-oħrajn. Il-Misilmin, li jemmu f'Alla li hu fuq kultħadd u li hu ħanin, u li jiqsu lilhom infushom bħala ulied Abraham, li għandhom f'idejhom kitbiet sagri li jistħoqqilhom kull rispett, li għandhom stil ta' min ifahħru ta' ħajja morali fl-impenn tat-talb, sawm u għoti ta' kariċa, huma għalina okkażjoni biex inpoġġu lilna nfusna f'sitwazzjoni ta' smiegħi reliġjuż u rispett umli. Franġisku għamel propriju dan meta għalleml lill-patrijet biex « jaħarbu kull tilwim u diskus-sjoniż fiergħha bejniethom, u joqogħdu għal kull krejatura umana għall-imħabba ta' Alla». Dan hu l-metodu missjunarju li fih jiena nilqa' lill-ieħor fuq l-istess livell tiegħi, mhux b'sens ta' superjorità għaliex jidħirli li jien għandi l-veritā b'mod assolut u esklużiv.

Għalkemm irridu nkunu konxji mill-attenzjoni li jixraq ikollna u mill-periku enor-mi li wieħed jesponi lilu nnifsu quddiem min għadu jħoss il-gerħat profondi ta' l-imghoddha, għalkemm jibqgħu tant dubji dwar l-intenzzjoniżiet tajbin ta' dawk il-Musulmani li nitkellmu magħiġhom fuq religjon, bħal Franġisku nistgħu intennu storja li hi possibbi, jiġifieri, dik li noħforġu nil-taqgħu ma' min, bħalna, hu iben Alla.

Bħal Franġisku li, per la sete del martiro, / ne la presenza del Soldan superba / predicò Cristo e li altri che l'seguiro (Dante Alighieri, *La Divina Commedia, Canto XI del Paradiso*, 100-102), aħna l-Patrijet Minuri nistgħu nagħmlu possibbi l-istess avventura bl-istil ta' ħajja tagħna, li mhixiex frott ta' idejoloġiji tal-punent jew tal-lvant, imma biss frott ta' stil ġdid tal-ħajja fqira u itineranti tal-profeta Ĝesu, li aħna nxandru bħala Bin Alla u ħu kull bniedem li sinċeraament iħobb il-paċċi.

*Minn qalbna
nixtiequ nwasslu
lill-qarrejja tagħna
l-isbaħ xewqat għal
Miled Hieni u
Sena Ģdida
mimlija b'kull ferħ
u hena*

*li t-Tarbija
ta' Betleħem
wasslet lilna
mill-faqar tal-Għar
fejn imtliet
bin-nifs tal-ħajja!*

L-Insara Palestiniyanji

(jaqbad minn paġna 372)

Bil-proċess ta' paċi u n-neqozjati li għadhom għaddejjin għall-“final status agreement”, l-Insara Palestiniyanji, l-istess bħall-Palestiniyanji l-oħrajn, għandhom rwol importanti fil-bini ta’ istituzzjonijiet ġodda. Is-soċjetà li aħna nixiequ mhix jex se tkun ir-riżultat tax-xewqat tal-mexxejja imma se tkun imsawra mix-xewqat tal-poplu. Bi-l-istess mod, ma hemm l-ebda skuža għall-Palestiniyanji biex jieqfu milli jieħdu sehem b'mod attiv biex jibnu soċjetà mill-ġdid. Jista’ jkun hemm xkiel u restrizzjonijiet, u jista’ jkun hemm preferenzi imma, fl-aħħar mill-aħħar, il-partēċipazzjoni hi l-fattur determinanti ta’ kif is-soċjetà tkun tidher. Ma nistgħux nibqgħu bl-iskuža li ngorru dwar sitwazzjoni u fl-istess hin ma nagħmlu xejn biex inbiddluha: din hi l-isfida li tinsab wiċċi imb’wiċċ quddiem il-

Palestiniyanji kollha, inkluži l-Insara.

Matul is-snин ta’ l-Intifada, l-Insara Palestiniyanji kienu impenjati f’varjetà ta’ ħidmet ta’ organizzazzjoni politika u soċjali li kellhom l-iskop li jwieżu l-ħidmet li kellhom x’jaqsmu mal-qawmien popolari. Hafna jiftakru, fost dawn l-attivitàjet, it-Tax Revolt ta’ Beit Sahour li kienet rabtet flimkien lin-nies ta’ dan ir-raħal ta’ l-Għalqa tar-Ragħajja f’oppożizzjoni għat-taxxi ta’ l-Isaeljanji ħakkiema ta’ l-art. Il-motto famuż ta’ “m’hemmx taxxi mingħajr rappreżentazzjoni” inbidel f’dak ta’ “m’hemmx taxxi bl-okkupazzjoni”.

L-Insara individwali u l-familji tagħhom kienu involuti fl-attivitàjet attwali li talbu prezz ieħes minnhom, inkluži dawk iż-żgħażaqgħi għuvintur u tfajjlet li sofrew diżabilitajiet permanenti bħala riżultat ta’ feriti li ikkawżaw fuqhom is-suldati Israeljanji jew is-“settlers” Lhud. L-esperjenza ta’ l-Insara Palestiniyanji ma kienetx differenti mill-esperjenza ta’

Palestiniyanji oħrajn. Din hi raġuni għaliex, meta l-Palestiniyanji qed jerġgħu jibnu s-soċjetà tagħhom, l-Insara li hemm fosthom għandhom post definittiv f'dan il-proċess ta’ riko-struzzjoni.

Organizzazzjonijiet

Il-Palestina hi mbiera bil-preżenza ta’ ħafna organizzazzjonijiet u istituzzjonijiet li għandhom x’jaqsmu mas-soċjetà civili. Għal dawk l-Insara Palestiniyanji li jipreferu jaħdumu f’dawn l-organizzazzjonijiet u istituzzjonijiet, hemm ħafna x’jikkontribwixxu. Fil-fatt, ħafna persuni akademici u professionisti jinsabu f’dawn l-istituzzjonijiet u jwettqu varjetà ta’ funzjonijiet li għandhom l-iskop li jsaħħu n-natura demokratika, pluralista u miftuħha tas-soċjetà. L-awtorità governattiva nnifisha ma tistax tiddetermina n-natura tas-soċjetà. Il-Gvern hu biss biċċa waħda mill-ekwazzjoni. Hemm bżonn ukoll, għaldaqstant,

Nixxiegħha ta’ ilma
fil-belt oazi
ta’ Geriko

is-sehem u l-impenn tač-ċittadini, li ġejjin minn kull twemmin u modi ta' ħajja, biex tkun żgurata soċjetà li himmexxi ja minn viżjoni ta' demokrazija, pluralizmu u moħħ miftuh. Hemm īnfra stennija xi ssir, imma biex naħsdū l-frott ta' din il-ħidma, irridu nkunu involuti fix-xogħol iebes. L-Insara Palestini jani, bil-kapaċitajiet, impenn, imħabba għall-komunità u identifikazzjoni mat-thassib u l-problemi tagħha, huma mistennija jikkontribwixxu dak li jistgħu biex jiżguraw it-twettieq ta' din il-viżjoni ta' kif għandha tkun is-soċjetà Palestini jana. Dan hu mod wieħed kif jakkwistaw mhux sempliċement l-iskop ta' soċjetà ħielsa u demokratika imma wkoll kif jiżguraw preżenza Kristjana u ħajja ta' futur għall-komunità. L-alternattiva hi l-apatija u l-irtirar mill-ħajja pubblika u civili u hidmiet li jkollhom konsegwenzi koroh mhux biss għall-Insara Palestini nfu-shom imma wkoll għas-soċjetà kollha kemm hi.

L-Insara Palestini u l-ħidma favur il-paċi

L-“opinion polls” fost il-Palestini jindikaw żewġ tendenzi li, għall-ewwel

daqqa ta' għajjin, jidhru kun-traditorji. Waħda turi dd-dizappuntament tal-Palestini mir-rizultati konkreti tal-proċess ta' paċi u l-oħra turi li l-maġġoranza tal-Palestini jixitequ bil-qawwa li l-proċess ta' paċi jitkompli. Ir-riżultati konkreti li għalihom qed jirreferu l-Palestini jani għandhom x'jaq-smu mal-kontroll kontwinu ta' Israel u l-eġenomija fuq l-Art, fuq ir-riżorsi, u fuq il-moviment tal-Palestini biex jidħlu jew joħorgu fit-territorji tagħhom, kif ukoll mal-monopolju moħbi fuq l-ekonomija u fuq il-komponenti ta' importazzjoni u esportazzjoni. Mhx biss, imma l-Palestini huma ansu ġi dwar dak li se jiġi mill-“final status” kruċjali fuq kwestjoni jippejja bħalma huma r-rifugjati, il-belt ta' Ĝerusalem u s-“settlements” l-hud u l-kolonji tagħhom fuq art Palestini.

Il-ħidma favur il-paċi fid-dawl tad-dizappunti u l-frustrazzjoni tal-Palestini tidher li biċċa xogħol formidabbli. Sens ta' inġustizzja u ġerħat ta' snin imghoddija għad-dhien stampati fuq il-Palestini li, filwaqt li ma jarawx triq oħra barra dik ta' neozzjati ta' paċi, isibuha diffiċli li jinsew l-esperjenzi tagħhom ta' glied ma' l-

Israeljani. Il-Palestini, inklużi dawk Insara, jemmu li l-proċess ta' paċi hu inevitabilmente jid iż-żid ikun akkumpanjat mir-rieda tan-naħha Israeljana li tagħraf l-inġustizzja storika li ħolqot kontra l-Palestini permezz tal-problema tar-rifugjati. Id-dritt tar-ritorn tar-rifugjati jid jiġi magħruf u jid isir ftehim fuq il-mekkaniżmu li jwassal lil dawk li jridu jirritaw li jagħmlu dan.

Sadanittant ir-rifugjati Palestini, irrispettivament mill-pajjiżi fejn jgħixu, ma għandhomx isofru jew jitilfu d-dinjiet tagħhom bħala riżultat ta' qtugħi ta' “budgets” ta' UNRWA jew ta' restrizzjoni jipposti minn gvernijiet li huma inkwetati minħabba l-possibilità ta’ “settlements” permanenti ta’ rifuġjati. Hi ċara li l-maġġoranza tar-rifugjati ma jridux jibqgħu f'art barranija b'mod permanenti, u li n-negozjati dwar il-“final status” fuq din it-tema jridu isibu modi kif jakkomodaw il-mijiet ta’ eluf ta’ rifugjati li jikkontemplaw li jerġgħu lura fil-Palestina. L-Insara Palestini jiqiegħdu responsabilità tal-ħolqien tal-problema tar-rifugjati Palestini fuq l-ispiċċa ta’ Israel u jistennew li Israel ja-faċċċa din ir-responsabilità, fil-kuntest ta’ ftehim dwar il-

"final status".

Problema oħra tñiggeż hi l-belt ta' Ĝerusalem. Il-Palestinjani jaraw ix-xaqliba tal-İvant ta' din il-belt bħala l-kapitali tagħhom. L-Insara Palestini jaqblu ma' l-opinjoni li l-belt ma għandhiex tinqasam mill-ġdid, imma li s-sovranità fuq il-belt trid tinħadem hekk li l-Palestinjani jkollhom is-sovranità fuq Ĝerusalem tal-İvant u l-Israeljani fuq Ĝerusalem tal-punent. Il-kwestjoniċċi municipali jistgħu jiġu amministrati flimkien permezz ta' strutturi ta' amministrazzjoni li jiżguraw li ż-żeww naħħat ikollhom l-istess vuċi fid-deċiżjonijiet ta' kif għandha titmexxa l-belt. Fejn jidħlu t-tliet reliġjonijiet u l-Postiċċi Qaddisa tagħhom, l-Insara Palestini jemmnu, bħall-maġgoranza tal-Palestinjani, li kull reliġjon trid ikollha d-dritt li tikkon-trolla u tmexxi l-Postiċċi Qaddisa tagħha.

Rigward is-“settlements”

Lhud u l-kontroll li Israel għad għandu fuq l-Art, fuq l-ilma u fuq ir-riżorsi naturali l-oħrajn flimkien ma' l-ekonomija, il-paċi tkun tfisser li l-Palestinjani jkunu ħiesla li jiż-viluppaw l-ekonomija tagħhom u li jikkontrollaw u jużaw ir-riżorsi tagħhom skond il-bżonnijiet tagħhom u b'rispett xieraq lejn il-bilanc ambientali u ekoloġiku. Sakemm is-“settlements” Lhud ikomplu u jibqgħu jiġu užati bħala skuża għall-konfiska ta' l-art, għall-metodi ta' kontroll u għall-preżenza kontinwa militari Israeljana, mela allura ma jistax iku hemm paċi dejjiema. Il-ftehim dwar x'għandu jsir mis-“settlements” Israeljani fix-Xatt tal-Punent u fil-Medda ta' Gaza jrid jinħadem b'mod li jiġu mnaqqi qsin l-effetti diż-zastrużi li s-“settlements” dejjem jiżiddu f'nofs żoni Palestini ta' densitā kbira ta' popolazzjoni qed iħallu fuqna lkoll.

Il-ħidma favur il-paċi

u r-rikonċiljazzjoni: proċess bil-mod li jidependi mill-Ġustizzja

Wara dan kollu li għedna, il-ħidma favur il-paċi u r-rikonċiljazzjoni hi l-priorità ta' kull ma jīgħi fir-regju tagħna. Imma din il-ħidma hi proċess li jevolvi bil-mod u li mhux marbut sempliċement mal-flutwazzjoni fil-proċess ta' paċi, imma li jagħti aktar importanza lill-gerħat li qed iweġġgħu lilna lkoll bħala individwi u komunitajiet, u li ġew kawżati minn konflikt kontinwu ma' l-Israeljani li ilu sejjer mitt sena. Il-ġlieda għall-paċi u r-rikonċiljazzjoni timxi id f'id ma' l-insistenza fuq soluzzjoni ġusta li tintroduci darba għal dejjem żmien ta' relazzjoni bilanċjata li ma tistax tiġri jekk l-Israeljani jkomplu jinsistu li jkollhom eż-żejt is-solvus fuq id-dettalji tal-ħajja tal-Palestinjani u l-Istat tagħhom. Il-Palestina

**L-insara Palestini
migbura għal pellegrinagg
fuq ix-Xmara ġordan
mghassha minn suldati Lhud**

għandha bżonn li tkun Stat ġieles u, biss bħala tali, hi u č-ċittadini tagħha jkunu jistgħu jixmu l-quddiem fil-proċess tal-binja ta' paċi u r-rikonċiljazzjoni ma' l-għedewwa tal-bieraħ.

Bħala Insara Palestinjani, aħna ma nistgħux naħarbu mill-ħidma li naħdmu għall-paċi billi naraw li sseħħi il-ġustizzja. Il-viżjoni li għandna bħala Insara Palestinjani hi dik tal-Palestina li tista' tieqaf spalla ma' spalla ma' l-Istati l-oħrajin fir-regjun. Il-moviment ġieles tan-nies u kummerċ bejn fruntieri iwassal għal certezza akbar fit-twettieq tal-proċess ta' paċi f'passi konkreti. Il-ftehim li jirriżultaw min-negożjati jridu jagħtu widen għall-fatt li l-problemi diskussi mhumiex teoriċi imma li jmissu l-esperjenzi, il-mod kif iħossuha u l-ħajjiet tan-nies. Jekk il-Palestinjani jithallew bis-sentiment li l-ġustizzja ma twettqitx, meta jintemmu

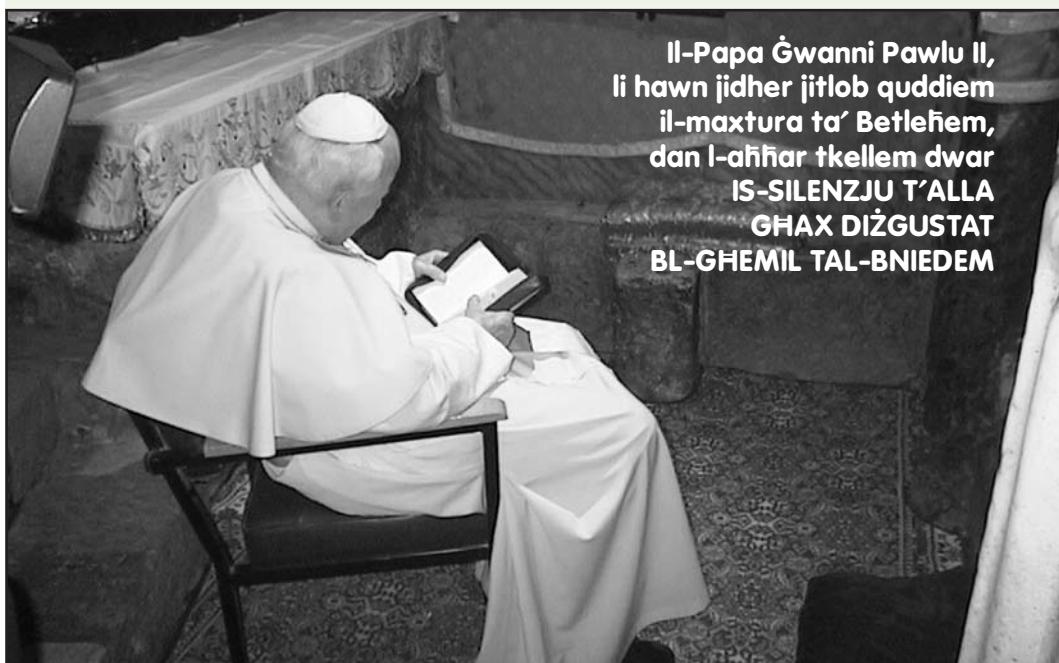
n-negożjati fuq il-“final status”, allura ma nistgħux narġumentaw li l-paċi ġiet tas-sew konkluża ma' Israel.

Fid-dawl tal-problemi komplexi u tad-dimensjonijiet varji tal-ħidma favur il-paċi u r-rikonċiljazzjoni, l-Insara Palestinjani jridu jafermaw il-pożizzjoni tagħhom u jaħdumu spalla ma' spalla mal-Palestinjani l-oħrajin ħuthom u ma' dawk l-Israeljani ta' rieda tajba li jridu jiżviluppaw viżjoni tal-ġejjeni ibbażata fuq il-ġustizzja u l-ġħarfien reċiproku. Jekk kull naħha ddawwar spallejha lejn l-oħra f'dan il-mument kruċjali ta' salib it-toroq fin-negożjati, iż-żmien li jikkollna bżonn biex ingħibu l-paċi vera jibqa' jittawwal b'mod indefinit. L-isfida issa hi kif naħdmu għall-paċi u għall-ġustizzja flimkien ma' dawk l-Israeljani li għandhom rieda tajba. L-isfida hi wahda iebsa ħafna imma jekk ma nilqgħuhiex nitilfu opportu-

nità li jista' jkollha effetti diż-zastruži għalina lkoll.

Il-millennju l-ġdid, almenu għall-ewwel għoxrin sena tas-seklu 21, jipprometti li jkun ta' importanza partikulari għas-soluzzjoni eventwali tal-konflitt Għarbi-Israeljan. L-isfidi ta' dawn issin li ġejjin se jkomplu ja-fettwawnna fil-ħajja tagħna ta' kuljum u fit-thassib tagħna. It-tweġġiba tagħna, bħala Insara Palestinjani, trid tkun organizzata u trid tiddahħħal fit-tweġġiba akbar Palestinjana għall-istess sfidi. Ma nistgħux nieqfu: il-ħidma għall-ġejjeni titlob li aħna nkunu parti mis-soluzzjoni. Inkella, nispicċċaw biex inkunu parti mill-problema.

(Dr. Bernard Savella hu Professur tas-Socjoloġija fl-Universitāt ta' Betleħem, u jaqdi fid-Dipartiment tas-Servizz tar-Rifugjati Palestinjani u fil-Kunsill tal-Knejjes tal-Lvant Nofsani)

**Il-Papa Ĝwanni Pawlu II,
li hawn jidher jitlob quddiem
il-maxtura ta' Betleħem,
dan l-akħħar tkellem dwar
IS-SILENZU T'ALLA
GHAX DIĞGUSTAT
BL-GHEMIL TAL-BNIEDEM**